

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. P. Č., Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. S.**, narozený „X“, státní příslušnost Pákistán
toho času pobytem ZZC „X“

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**
Masarykova 925/27, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2021, č. j. KRPU-151134-58/ČJ-2021-040022-SV-ZZ

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 1. 12. 2021, č. j. KRPU-151134-58/ČJ-2021-040022-SV-ZZ, kterým bylo rozhodnuto, že se podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodlužuje doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 9. 2021, č. j. KRPU-151134-30/ČJ-2021-040022-SV-ZZ, o 60 dnů, tj. do 28. 1. 2022.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě zdůraznil, že při rozhodování o prodloužení doby zajištění je třeba posuzovat, zda jsou dány důvody v době vydání rozhodnutí, nelze pouze vycházet ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stavu, který zde byl dán při rozhodnutí o zajištění. Žalovaný se podle žalobce nezabýval tím, zda neexistují nové skutečnosti, ani neprovedl žádné úkony směřující k takovému zjištění, a vycházel především z informací získaných pohovorem provedeným v září. Tudíž závěr o tom, že nedošlo k žádné změně v hodnocení možnosti uložení zvláštního opatření za účelem vycestování je nepřezkoumatelný, neboť žalovaný neprovedl se žalobcem další pohovor ani si neobstaral nové informace, čímž postupoval v rozporu se zásadou materiální pravdy. Konstatoval, že žalobou napadené rozhodnutí je z velké části pouhým přepisem původního rozhodnutí o zajištění a odůvodnění samotného výroku je věnován jediný odstavec, kde je uvedeno, že zajištění bylo prodlouženo o dalších 60 dnů na základě komunikace žalovaného s ambasádou Pákistánu, což je rovněž jediný úkon, který byl v době jeho zajištění v celkové délce 150 dní učiněn.

3. Žalobce dále namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s důvody nemožnosti vycestování, ačkoliv jasně vyjádřil svoji konkrétní obavu z Talibánu, trestu smrti a zkušenost s tím, že byl unesen jeho bratr. Dle žalobce je vypořádání učiněné žalovaným v rozporu s individuálním posouzením případu a také v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, kde uvedl, že po celou dobu zajištění zkoumal, zda důvody zajištění stále trvají a neshledal jakoukoli skutečnost, že by důvody zajištění žalobce pominuly. Dále uvedl, že možnost využití mírnějších opatření, než je samotné zajištění žalobce, zkoumal podrobně již při prvotním zajištění žalobce, kde důvody a zjištěné okolnosti náležitě uvedl. Dle žalovaného nedošlo u žalobce ke změně okolností možného uložení zvláštních opatření za účelem vycestování, neboť ten se po celou dobu zajištění nacházel v zařízení pro zajištění cizinců a nemohl tak na území České republiky navázat vztahy, zajistit si ubytování a ani si bez vědomí žalovaného opatřit potřebné finanční prostředky k zajištění finanční záruky. Dodal, že ani sám žalobce po celou dobu zajištění neuvedl, žádnou skutečnost, která by svědčila o jakékoli změně.
5. K námitce nedostatečného vypořádání se s možností vycestování žalobce do země původu konstatoval, že v individuálním případě žalobce si vyžádal závazné stanovisko OAMP MV ČR, dle kterého je vycestování žalobce do země původu možné. Podotkl, že i přes poučení o možnosti požádat v České republice o mezinárodní ochranu, této možnosti žalobce nevyužil a navrhl žalobu zamítnout.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil v písemném vyjádření k žalobě, a žalobce v zákonné lhůtě podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců nenavrhoval konání jednání a současně soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné pro rozhodnutí věci.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uplatnil v žalobě nebo během lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s. a po prostudování obsahu předloženého správního spisu, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Námitku nedostatečného posouzení existence nových skutečností ve vztahu k možnosti uložení zvláštního opatření, shledal soud nedůvodnou, neboť ze správního spisu nevyplývalo, že by žalovanému v okamžiku rozhodování o zajištění byly známy nové skutečnosti týkající se možnosti uložení zvláštního opatření, resp. že by žalobce žalovaného o nových skutečnostech umožňujících uložení zvláštního opatření informoval nebo jej z tohoto důvodu požádal o propuštění ze zajištění či o uložení mírnějších opatření (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 71/2012-46).
10. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce byl dne 3. 9. 2021 v 9:30 hodin kontrolován hlídkou Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Ústí nad Labem na ložné ploše nákladního automobilu MAN RZ: 6U9 8885 s návěsem RZ: 4U6 8777 při vykládce zboží v Povrlech, ve firmě měď Povrly, kde ke kontrole nepředložil žádný doklad totožnosti. Dne 4. 9. 2021 byl žalobce vyzván k prokázání totožnosti, kdy uvedl, že se jmenuje Z. S., narodil se dne „X“ a je občanem Pákistánu. Téhož dne bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění a byl s ním za účasti tlumočníka sepsán protokol o výsledku ve věci správního vyhoštění. Téhož dne bylo od Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, vyžádáno závazné stanovisko k otázce existence důvodů znemožňujících vycestování žalobce. Rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 9. 2021, č. j. KRPU-151134-30/ČJ-2021-040022-SV-ZZ, byl žalobce zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců za účelem jeho správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení svobody, které nastalo dne 3. 9. 2021 v 9:30 hodin. Dne 5. 9. 2021 byla rovněž vypracována žádost o zjištění totožnosti žalobce a žalobce byl vyrozuměn o zajištění a poučen o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany. Následně dne 7. 9. 2021 bylo žalovanému doručeno Závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, dle kterého je vycestování žalobce do země jeho původu možné. Dne 25. 9. 2021 byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí o správním vyhoštění. Téhož dne vydal žalovaný rozhodnutí č. j. KRPU-151134-50/ČJ-2021-040022-SV-ZZ, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění. Dne 19. 11. 2021 bylo žalovanému doručeno sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ve věci zjišťování totožnosti žalobce, dle kterého byl na základě konzulárního hovoru ze dne 14. 10. 2021, stanoven odhad procesu ověřování totožnosti žalobce na dobu 2 měsíců. Následně byla žalobou napadeným rozhodnutím prodloužena doba zajištění žalobce o dalších 60 dnů. Součástí správního spisu je dále Informace OAMP o bezpečnostní a politické situaci v Pákistánu ze dne 3. 8. 2021.
11. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je *policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.

12. Podle § 179 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *není vycestování cizince možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
13. Podle § 179 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*
14. Dále se soud zabýval důvody zajištění žalobce. V rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 5. 9. 2021, č. j. KRPU-151134-30/ČJ-2021-040022-SV-ZZ, se žalovaný vypořádal s tvrzeními žalobce, přičemž vycházel z Informace OAMP – Pákistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 3. 8. 2021. Žalovaný shledal naplnění kumulativních podmínek § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, poukázal na konkrétní okolnosti případu a definoval jednotlivá skutková jednání, která jednak nasvědčují učiněnému závěru, že uložení zvláštního opatření by bylo v dané věci nedostatečné a současně to, že cizinec svým jednáním naplnil skutkovou podstatu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Rovněž se podrobně zabýval přiměřeností možných dopadů vydání rozhodnutí o zajištění do rodinného a soukromého života žalobce. Soud se s hodnocením žalovaného ztotožňuje, neboť žalobce přicestoval na území České republiky nelegálně, bez cestovního dokladu a rovněž nedisponoval platným oprávněním k pobytu. Během správního řízení do protokolu ze dne 4. 9. 2021 uvedl, že na území České republiky nevlastní žádný majetek, nemá zde žádné rodinné, společenské ani kulturní vazby. Dále uvedl, že cílem jeho cesty byla Belgie, byla tedy namísto oprávněná obava, že by žalobce pokračoval v cestě do uvedené destinace. Tedy byl dán důvod pro zajištění ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jelikož existovalo důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.
15. Dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že „[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
16. Předmětem přezkumu o prodloužení zajištění není posouzení podmínek pro zajištění, nýbrž oprávněnost zajištění cizince. Časový harmonogram jednotlivých kroků, které správní orgán v předmětném řízení činí, je pouze na úvaze správního orgánu, avšak aby zajištění cizince bylo oprávněné, musí být řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vedeno aktivně, svědomitě a s náležitou pečlivostí. Následný výkon správního uvážení při rozhodování o prodloužení doby zajištění musí vycházet z odůvodnění prvotního rozhodnutí o zajištění, a to tak, aby soud mohl přezkoumat, zdali správní orgány správního uvážení nezneužily. V řízení o žalobě soud přezkouvává postup policie v otázce komunikace a spolupráce se státy, do nichž mají být cizinci předáni a spolu s tím zkoumají, zda uvážení správního orgánu o prodloužení zajištění nepřesahuje zákonné meze a má oporu ve zjištěném skutkovém stavu. Odůvodnění rozhodnutí o prodloužení zajištění tak musí především obsahovat úvahu o krocích, které správní orgán učinil a vymezení důvodu proč nebylo dosud možné předání cizince provést. Předpokladem prodloužení zajištění je potencionální možnost realizování předání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 71/2012-46).

17. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 1 As 119/2011-39, dostupného na www.nssoud.cz, správní orgány jsou povinny při rozhodování o prodloužení doby zajištění cizince podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců důkladně a svědomitě posuzovat skutečnosti, které by prodloužení zajištění odůvodňovaly. Uvedené skutečnosti musí být přesvědčivým a nezpochybnitelným způsobem doloženy ve spisovém materiálu. Nejsou-li tyto podmínky respektovány, nemá skutková podstata, z níž správní orgán v řízení vychází, oporu v předloženém spisovém materiálu. Je úkolem soudu, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby zajištění hodnotil postup žalovaného v řízení a aby přezkoumal, zda uvážení správního orgánu o prodloužení zajištění nevybočuje ze zákonem stanovených mezí, má oporu ve zjištěném skutkovém stavu a není svévolné.
18. Z judikatury Nejvyššího správního soudu také vyplývá, že správní orgány musí při rozhodování o zajištění sledovat účel, pro který bylo omezení osobní svobody v podobě zajištění cizinců přijato (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 12/2009-61, dostupný na www.nssoud.cz). Tyto závěry bezpochyby platí i při rozhodování o prodloužení doby zajištění. Soudy jsou povinny k žalobní námitce přezkoumat, zda zajištění cizince je oprávněné; ověří tedy především, zda žalovaný postupuje v řízení o správním vyhoštění s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě a bez zbytečných průtahů. Soudní přezkum zákonnosti zajištění zahrnuje rovněž hodnocení, zda zajištění cizince směřuje k jeho primárnímu cíli.
19. S ohledem na výše uvedená kritéria přezkumu rozhodnutí o prodloužení zajištění soud uvádí, že žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí nejprve shrnul dosavadní průběh řízení s tím, že zopakoval, jaké důvody vedly k rozhodnutí o prvotním zajištění žalobce. Žalovaný taktéž shrnul a zároveň dostatečně konkretizoval jednotlivé procesní kroky, jejichž cílem je vyhoštění žalobce do Pákistánu. Žalovaný uvedl, že dne 5. 10. 2021 zaslalo Ředitelství služby cizinecké policie žádost o převzetí žalobce v rámci Readmisní dohody mezi Českou republikou a Pákistánem. Následně dne 14. 10. 2021 byl uskutečněn konzulární pohovor s žalobcem, po němž bylo konzulem velvyslanectví Pákistánu sděleno, že informace o totožnosti žalobce budou zaslány na Ministerstvo vnitra v Pákistánu, přičemž předpokládaný proces ověřování totožnosti žalobce byl odhadnut na dobu 2 měsíců a dále uvedl, že žalobce během pohovoru nespolupracoval, když odmítl sdělit informace ohledně svého bydliště. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný své povinnosti odůvodnit nutnost prodloužení doby zajištění dostal, když v napadeném rozhodnutí detailně popsal svůj dosavadní postup ve věci správního vyhoštění žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

20. Soud dále uvádí, z výše uvedených skutečností nelze dospět k závěru, že vyhoštění nebude realizováno, neboť při úvaze o pravděpodobnosti realizace vyhoštění v rámci rozhodování o zajištění je nutno vždy zohledňovat aktuální situaci ve státě, do kterého má být cizinec vyhoštěn. Pokud existuje zastupitelský orgán dožadovaného státu, který nevyloučil spolupráci při realizaci správního vyhoštění, musí mít správní orgán po splnění zákonných podmínek, možnost v reálném čase vyhoštění realizovat, nebo se o něj pokusit. Ze správního spisu vyplývá, že pákistánské orgány spolupracují, neboť byl se žalobcem proveden konzulární pohovor a konzul velvyslanectví Pákistánu sdělil, že jakmile bude mít informace o totožnosti žalobce, předá je Ředitelství služby cizinecké policie. Vyhoštění žalobce rovněž nevyklučuje ani žalobcem uváděný konflikt, přičemž z Informace OAMP – Pákistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 3. 8. 2021 vyplývá, že tvrzení žalobce o konfliktu je pravdivé. Ze závazného stanoviska k možnosti vycestování žalobce do Pákistánu vypracovaného Ministerstvem vnitra, odborem azylové a migrační politiky dne 6. 9. 2021, ev. č. ZS52369, jež si vyžádal žalovaný, jako podklad svého rozhodnutí vyplývá, že konflikt neprobíhá na celém území Pákistánu a vycestování žalobce je možné. Námitka žalobce stran nedostatečného vypořádání s možností vycestovat tudíž není důvodná.
21. V projednávaném případě je zřejmé, že potřebné úkony směřující k ověření totožnosti žalobce a k vydání náhradního cestovního dokladu byly ze strany žalovaného provedeny. Ke zdržení celého procesu došlo i přístupem samotného žalobce, který odmítl v rámci konzulárního pohovoru spolupracovat. Pokud by při konzulárním pohovoru žalobce spolupracoval, urychlilo by to jeho identifikaci a tím i případný návrat do Pákistánu. Soud proto shledal, že žalovaný v řízení o zajištění žalobce za účelem jeho vyhoštění postupoval do vydání napadeného rozhodnutí s náležitou pečlivostí a aktivně směřoval k naplnění primárního cíle zajištění.
22. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Současně podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 28. prosince 2021

JUDr. P. Č, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)